

er ingen, der har brug for dem, fordi pengene til behandling, som man er visiteret til, følger patienten til behandlingsstedet. Det er statsministeren, der tegner Forsikringsdanmark.

Da finansministeren fremlagde finansloven, var det en genopførelse af »Kejserens nye klæder«. Det er jo sandheden, regeringen har ikke noget på. Finansministeren sagde, der var tale om et snusfornuftigt husholdningsbudget. Men hvor er det snusfornuftige budget, når finansieringen mangler? Regeringen vil, som det er sagt, bruge 1 mia. kr. på IT, erhvervs politik, uddannelse og svage grupper. Men regeringen indrømmer, at den ekstra ene milliard har man ikke; den må andre partier hjælpe med at finde. På samme måde med boligpakken: 600 mio. kr. Man har dem ikke, kom og hjælp os.

For slet ikke at tale om barselorloven. Her har Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre slingret rundt hele sommeren, og der er ikke anvist en eneste krone til finansiering af Socialdemokratiets, eller er det regeringens forslag, der er meldt ud. Der er blot meldt ud, at det koster mellem 1 og op mod 1½ mia. kr. i første fase.

Men jeg vil gerne medgive, at selvfølgelig er der nogle, man kan gøre uret, for der er noget, regeringen gerne vil. Man vil gerne opkræve yderligere 1,2 mia. kr. i grønne afgifter. Nu ved man egentlig ikke helt, hvor man skal hente de 1,2 mia. kr. Derfor hedder det konsekvent grønne afgifter, selv om der er tale om røde skatter.

Jeg husker i den forbindelse, at Skatteministeriets departementschef, Peter Loft, i december sidste år er refereret for at sige, at den skattemæssige idérigdom er på retur, og at der skal utraditionelle tanker til blandt skattefolkene for at få penge i kassen. Kort sagt, skal der nye produkter på hylderne. Vores primære – og det er stadig departementschefen i Skatteministeriet, der citeres – opgave som skattefolk bliver at være opfindsomme i et marked, hvor det efterhånden er meget svært at finde på nye ting.

Det blev så fødslen for cementafgiften. Det er der måske perspektiv i, for kunne en cementafgift fjerne betonen i Socialdemokratiet, ville det være et fremskridt. Ellers er alt ved det gamle.

Regeringen mener noget med det rummelige arbejdsmarked, og regeringen har stor forståelse for de mindre virksomheder. Minsandten om man ikke udviser den forståelse ved at gøre det dyrere at ansætte medarbejdere, især de medarbejdere, der ikke er lige et hundrede procent effektive og måske ikke kan matche dem, der i forvejen er på arbejdsmarkedet. Dem, der endnu

ikke har haft en mulighed for at få fodfæste på arbejdsmarkedet, skal det være dyrere at ansætte.

Hertil kommer, at regeringens forslag forringer virksomhedernes konkurrenceevne, selv om statsministeren har lovet det modsatte. Så alt er ved det gamle: nye byrder til virksomhederne af milliardstørrelse kombineret med likviditetsstramning, der næste år flytter 13 mia. kr. fra virksomhedernes kassebeholdning over i statskassen. Alt er ved det gamle.

Men til slut: Hvis man overhovedet kunne opfatte den socialdemokratiske ordførers indlæg som andet end surt og vrissent og uden visioner, så vil jeg forsøge at gøre det og sige, at bagved kan det være, der banker et varmt hjerte for det parlamentariske arbejde. Og det vælger jeg så at tro dækker ordføreren. Derfor vil jeg sige til slut, at vi gerne vil hjælpe.

Selv om vi arbejder for et regeringsskifte, møder vi op til forhandling om finansloven hos finansministeren med en åben og positiv indstilling. Vi vil gerne nå resultater og indgå aftaler på de områder, hvor vi har mulighed for at bevæge udviklingen i den rigtige retning. Vi rækker hånden frem, som vi har gjort i de tidligere år, til et muligt samarbejde, og det er på områder, hvor vi i hvert fald ved, at det trænger sig på. Det er i sundhedssektoren, det er i ældreplejen, det er i forskning, og det er i uddannelse.

Uanset alle forhåbninger er jeg desværre ikke sikker på, at finansministeren har en tilsvarende god vilje, for jeg læste et interview i dagbladet Børsen her den 21. august. Der udtalte finansministeren: »V og K vil også blive inviteret til forhandlinger. Men jeg har ikke tænkt mig at bruge meget tid på dem, hvis der ikke er nogen fælles flader, vi kan mødes på.« Og så kommer det: »Men regeringen har jo også gode erfaringer med CD, SF og Enhedslisten, og det samarbejde forventer jeg da bliver fortsat her i efteråret.«

Finansministeren oplyste så samtidig, at hun allerede har haft uformelle drøftelser med disse partier. Derimod har hun endnu ikke haft samtaler med Det Konservative Folkeparti og Venstre. Her ser vi måske regeringens og finansministerens tankegang. Så det er op til regeringen, om den vil tage imod en fremstrakt hånd.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu følgende for en kort bemærkning: Hr. Bjarne Laustsen, hr. Jørn Pedersen, hr. Ole Sohn, hr. Ebbe Kalnæs, fru Grete Schødts, hr. Aage Frandsen, hr. Morten Helveg Petersen, fru Karen